

ÉLETÜNK

LII. évf. 2. szám

Az európai magyar katolikusok lapja

2020. február

AMERIKAKÖZI KONGRESSZUS A KATOLIKUS NEVELÉSRŐL

Január 8–12. között 26. alkalommal rendezték meg az amerikai kontinens katolikus nevelésével foglalkozó nemzetközi tanácskozást Santiago de Chile-ben. Többek között foglalkoztak a vezetés, a kommunikáció és a marketing témájával.

A chilei kongresszusra küldött üzenetében Ferenc pápa arra buzdította mindazokat, akik felelősséggel rendelkeznek a katolikus iskolákban, hogy gondolkodjanak el azokon a kihívásokon, amelyekkel szembe kell nézniük ahhoz, hogy elő tudják segíteni a találkozás hiteles kultúráját. Tegyék ezt azért, hogy reményt és bizalmat tudjanak nyújtani korunkban.

A tanácskozást a Katolikus nevelés interamerikai szövetsége szervezte. Január 8-án a kongresszust szentmise bemutatásával nyitotta meg Santiago Silva Retamales püspök, a chilei püspöki konferencia elnöke. „Jézus Krisztus az alapvető forrás” – fogalmazott homíliájában. „Az Úr tanítványai vagyunk, akik hatni akarnak a nevelésre, de nem egy ideológiától, egy erkölctől vagy egy dogmától vezetve, hanem egy személy ösztönzésére, aki azt várja tőlünk, hogy találkozzunk Vele.” „Ezért e kongresszus témáit az Evangéliumhoz kell közelítenünk” – hangsúlyozta a chilei főpásztor.

Oscar Pérez Sayago, a Katolikus nevelés interamerikai szövetségének főtárgya felszólalásában emlékeztetett: „Ennek a szervezetnek az a küldetése, hogy a nevelésen keresztül ösztönözzék Amerika népeinek evangelizálását.” „Eljött a pillanat, hogy meghatározóak legyünk az új körülmények és kihívások között az új nemzedékek számára országainkban.” Héctor Vargas, Temuco püspöke beszédében aláhúzza, hogy elő kell segíteni katolikus vezetők új jelenlétét az élet különböző területein. Ehhez új módszerekre van szükség, amelyek lehetővé teszik új alternatívák kialakítását a világos keresztény társadalmi identitás jegyében. Gloria Liliana Franco Echeverri nővér, a Latin-amerikai és karibi szerzetes konferencia (CLAR) elnöke rámutatott, hogy „Ferenc pápa tanúságtétele alapján nem szabad belefáradni a magvetésbe.” „A pápa arra hív, hogy a Jó pásztor példája szerinti vezetők legyünk” – fogalmazott a szerzetesnő.

(Forrás: Vatikáni Rádió)

„Én vagyok a világ világossága”
(Jn 8,12)

REMÉNYIK SÁNDOR: Öröktűz

*Egy lángot adok, ápolod, add tovább;
Csillaggal álmodik az éjszaka,
És lidércfényvel álmodik a lép
És öröktűzzel álmodik a szívem.
Egy lángot adok, ápolod, add tovább,
És gondozd híven!*

*Egy lángot adok, – én is kaptam azt
Messziről, mint egy mennyei vigaszt,
Egy lángot, amely forraszt s összefűz,
Én jártam Vesta ledől templomában,
Az örök-égő lángot ott találtam,
S a lelkem lett a fehér Vesta-szűz.*

*Földindulás volt, megindult a hegy,
És eltemette a kis templomot,
De a lángot nem bírta eltemetni,
Én égve lettem ott;
És hozzá imádkoztam s benne hittem
S mint a lovas a Szent Sírról a gyertyát:
Én égve hazavittem.
Azóta szívem mélyén ég, ragyog
A viharfújta, szellengette láng,
És el nem oltják semmi viharok.*

*Egy lángot adok, ápolod, add tovább;
Csillaggal álmodik az éjszaka,
És lidércfényvel álmodik a lép,
És öröktűzzel álmodik a szívem.
Egy lángot adok, ápolod, add tovább
És gondozd híven!*

Az új gyulafehérvári érsek szentelése és beiktatása

A Gyulafehérvári Főegyházmege új főpásztora, Kovács Gergely püspökké szentelése és az érseki hivatalba való beiktatása február 22-én, Szent Péter apostol székfoglalásának ünnepén lesz 11 órától a gyulafehérvári székesegyházban. Imádkozzunk az új főpásztorért, hogy feladatát Isten dicsőségére és hívei, népünk javára tudja teljesíteni.

KRISZTUS AZ ÖRÖK FÉNY

Írta: Sebestyén Péter

Gyertyaszentelő Boldogasszony napjánál katolikus falinaptárunkban az is ott áll az ünnep nevéként, hogy Urunk bemutatásának ünnepe, és ez már sejteti, hogy miről van szó. A negyedik században már a jeruzsálemi keresztények a karácsonyt lezáró ünnepként tekintettek Urunk bemutatására. A bibliai alapok a hithű zsidó asszony példájáig nyúlnak vissza, aki a szülés utáni negyvenedik napon vált tisztává azért, hogy elsőszülött fiát bemutatta Istennek a templomban, mintegy odaadta neki, hogy most már Ő rendelkezék vele. Az Úr Jézus édesanyja, Mária is ugyanezt tette. Ekkor történt, írja Szent Lukács, hogy Simeon, az öreg főpap karjába vette a kisgyermeket, és mintha jövendölt volna, ezt az imádságot mondta:

„Most bocsásd el, Uram, szolgálodat a te igéd szerint békességben, mert látták szemeim üdvösségedet, melyet minden nép színe előtt készítettél, világosságot a nemzetek megvilágosítására és dicsőségére népednek, Izraelnek” (Lk 2,29–32).

Erre a bibliai eseményre nyúlunk vissza ez a negyedik századi ünnep, ami régen a karácsony lezárásának az ünnepe is volt, negyven nappal karácsony után. Később a liturgikus reform a karácsonyi időszakot lerövidítette, de az ünnep megmaradt, előbb Jeruzsálemben, majd meghonosodott Rómában is. A keresztények

ezt az ünnepet kezdetől fogva szintén Mária-ünnepként kezelték.

Ezen az ünnepen az egyház gyertyát szentel. A gyertya nemcsak a keresztény egyházban és vallásban, hanem az ókori kultúrában is nagyon fontos szerepet játszott mint világító eszköz, és itt jegyzem meg, hogy az Athosz-hegyi szerzetesek mind a mai napig gyertyával világítanak. A gyertya világossága a fény ünnepét is jelentette már a pogány felfogás szerint. Rómában és a többi kultúrában is a világosságnak, napnak, fénynek annyira fontos, szent jellegű is tulajdonítottak, éppen a sötétségűző volta miatt, hogy a kereszténység is „megkeresztelte” ezt az ünnepet. Azáltal is, hogy Krisztust ünnepeljük, aki a templomba bevonulva birtokba veszi a házat, Ő lesz a Világosság Királya, az Örök Fény Királya, és a gyertyát megszentelve mi is befogadjuk a szívünkbe az örök világosságot. A lélek belső szobájába, templomába fogadjuk be. Az egyház azért szentel gyertyát ilyenkor, hogy tudatosítsa a hívekben: Krisztus az örök fény. Mert ahol sötétség van, ott hiányzik a fény. A sötétség a napnak, a fénynek a hiánya – és a meggyújtott szentelt gyertya jelzi, hogy a sötétséget, a bűn sötétségét elűzi Krisztus világossága. A gyertyaszentelő szertartásban ezért vonulnak a keresztények égő megszentelt gyertyával körmenetben a sötét templomba.

PÜSPÖKKÉ SZENTELTÉK MUNKÁCSON LUCSOK PÉTER MIKLÓS DOMONKOS SZERZETEST

2019. december 10-én számos főpásztor, pap és hívő jelenlétében püspökké szentelték Lucsok Péter Miklós domonkos szerzetest, akit a Szentatya november 11-én nevezett ki a Munkácsi Római Katolikus Egyházmege segédpüspökévé. A munkácsi székesegyházban ez volt az első püspökszentelés, a templom zsúfolásig megtelt. „Az irgalmasság az a szó, amelyet Isten helyezett a szívemre, hogy ez legyen az én pásztori jelmondatom. Az irgalmasságra van leginkább szüksége az ember megsebezett szívének és a megsebezett világnak. Mi, emberek nagy sebeket hordozunk, és nagyon sok szeretetre és irgalomra van szükségünk” – mondta az újonnan szentelt püspök, hozzátéve, hogy ő mindig irgalmas akar lenni.

Az egyházmege nagy ünnepén a szentelendő, a három szentelő, Claudio Gugerotti kijevi nuncius, Mieczysław Mokrzycki lengyel érsek és Majnek Antal munkácsi megyéspüspök, a két segítő pap: Petenko Miron ungvári plébános és a szintén kárpátaljai származású Balog Petro domonkos testvér, valamint Pogány István munkácsi plébános mellett jelen volt Bronisław Bernacki, az Ukránai Római Katolikus Püspöki Konferencia elnöke és a püspöki kar több tagja; TERNYÁK Csaba egri érsek, BOSÁK Nándor nyugalmazott püspök, PALÁNKI Ferenc debrecen-nyiregyházi és Schönberger Jenő szatmári megyéspüspökök,

Szocsa Ábel görögkatolikus főpásztor, a Nyiregyházi Egyházmege megyéspüspöke. Ott voltak az ukrán görögkatolikus és pravoszláv egyház képviselői, számos domonkos szerzetes, köztük Jacek Dudka ukrán vikárius, Paweł Kozacki lengyel és Demjan Jurij Mačura szlovák tartományfőnökök, Andrzej Kostecki magyarországi vikárius.

„Íme, eljövök, Uram, hogy megtegyem a te akarodat”

Részt vettek az eseményen ukrán állami tisztségviselők és magyar diplomaták. A több mint száz pap részben a Munkácsi Egyházmege jelenlegi és korábbi papja volt, részben azokról a helyekről érkezett, ahol Miklós atya eddig működött. Számos hívő jött Lengyelországból, Szlovákiából, Magyarországról, Oroszországból és a szentelendő legutóbbi helyéről, Lembergől, köztük sok fiatal is, akik között ifjúsági lelkipásztorként működött. Jelen volt Miklós atya édesanyja és több családtagja is.

(Folytatás a 3. oldalon)

EUCHARISZTIA: A SZERETET SZENTSÉGE (2.)

Az Eucharisztia a zsinati liturgikus reform után

P. Szabó Ferenc SJ sorozata

A II. Vatikáni Zsinat liturgikus reformjának gyakorlati megvalósításában a katolikus egyházon belül számos szélsőség és ezért feszültség jelentkezett; ez a tény a tanítóhivatal több eligazító megnyilatkozását váltotta ki. Ugyanakkor a zsinattal elindult ökumenikus párbeszéd protestáns (főleg lutheránus) testvéreinkkel szép eredményeket hozott, éspedig a két fél kölcsönös nyitottsága, valamint a szentségi teológia újragondolása következtében.

II. János Pál 2003. április 17-én, a nagycsütörtöki szentmise keretében tette közzé 14. enciklikáját az Eucharisztia és az Egyház kapcsolatáról: *Ecclesia de Eucharistia*. „Az Egyház az Eucharisztia tiából él: Ő táplálja, Ő világosítja meg. Az Eucharisztia a hit misztériuma és egyben a fény misztériuma.” A zsinatra hivatkozva (*Sacrosanctum Concilium*, 10) hangsúlyozta, hogy a liturgia, benne az Eucharisztia az egyházi tevékenység csúcspontja (culmen) és az isteni élet forrása (fons). Erre utal az idei NEK mottója is: „Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt 87,7). II. János Pál pápa szép eredmények mellett figyelmeztetett a reformmal kapcsolatos árnyakra is: „Kétségtelen, hogy a Zsinat liturgikus reformja nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a hívők tudatosabban, tevékenyebben és gyümölcsözőbben vegyenek részt az oltár szent Áldozatában. Továbbá sokfelé lett gyakori és az életszentség kimeríthetetlen forrása a szentségimádás. Az úrnapi körmenet az Úr kegyelmi ajándékaként évről évre örömmel tölti be azokat, akik áhitattal vesznek részt benne. De az Eucharisztia iránti hitnek és szeretetnek sok egyéb formáját is említhetnénk. E ragyogó jelenségek mellett azonban, sajnos, nem hiányoznak az árnyékok sem. Vannak ugyanis helyek, ahol szinte teljesen kihalt az Eucharisztia imádása. Ehhez járulnak bizonyos egyházi körökben olyan visszaélések, amelyek elhomályosítják az Egyháznak e csodálatos Szent-

ségről vallott helyes hitét és tanítását. Olykor meglehetősen csonkán értelmezik az Eucharisztia misztériumát. Megfosztván áldozati jellegétől, úgy tekintik, mintha nem volna egyéb, mint egy testvéri összejövetel, étkezéssel. Mások elhallgatják az apostoli jogfolytonosságon alapuló szolgálati papság szükségességét, és az Eucharisztia szentségi jellegét csak az igehirdetés hatásának tekintik. Ebből következően itt is, ott is születnek önmagukban jószándékú ökumenikus kezdeményezések, olyan eucharisztikus gyakorlattal, mely ellenkezik az Egyház – hitét kifejező – fegyelmével” (EE,10). Ezekkel az árnyoldalakkal részletesen foglalkozik az a szentszéki dokumentum (instrukció), amelyet a pápa jóváhagyásával 2004. április 23-án tettek közzé *Redemptio-nis sacramentum* kezdőszavakkal. Már ezek a dokumentumok is jelzik, hogy a liturgikus reform területén problémák, szélsőséges elhajlások jelentkeztek. Sajnos, ezek az önkényes elhajlások napjainkban is megtörténnek. Ferenc pápa gyakran hangsúlyozta, hogy a papságnak a zsinati liturgikus reform előírásaihoz kell tartania magát, mint latin mise használata kivételes esetekben, rendes esetekben a népnyelv használata, és szembemiséző oltár, hogy a hívek közössége tudatosan és tevékenyen bekapcsolódhasson a pap által bemutatott üdvösséges áldozatba.

(folytatjuk)

VÁRJUK ÍRÁSAIKAT!

Várjuk külhoni magyar katolikus honfitársaink írásait! Küldjék el szerkesztőségünknek rendezvényeiről szóló fényképes beszámolóikat, programelőzetéseiket, híreiket közösségük életéről, eseményeiről. Az *Életünk* szíjlon valóban az életünkéről! Nyomatott lapunk mellett előkészítés alatt álló online felületünk és új Facebook-oldalunk is – www.facebook.com/eletunkujsg – szeretne színesedni, gazdagodni a diaszpórából és a szórványból érkező aktuális tartalmak révén. Lapunk csak így fog tudni megfelelni az Önök igényeinek, és mi nagyon szeretnénk, ha ez így lenne.

Címünk: eletunkujsg@gmail.com

Ferenc pápa imaszándéka 2020. februárra:

Imádkozzunk, hogy meghalljuk és komolyan vegyük az emberkereskedelem áldozataivá vált menekült testvéreink segélykiáltását.

SZENT BAKHITA JOZEFINA: EMBERKERESKEDŐK ÖTSZÖR ADTÁK EL

Február nyolcadika 2015 óta liturgikus emléknap

Szent Bakhita Jozefina szudáni származású rabszolgát, későbbi szerzetesnővért 2000-ben avatta szentté II. János Pál pápa, halálévfordulója napját, február nyolcadikát pedig 2014-ben Ferenc pápa az emberkereskedelem elleni fellépés napjává nyilvánította, egyúttal imanapot hirdetett az emberkereskedelem és a modern kori rabszolgaság felszámolásáért. A „Gyűjts egy szál gyertyát az emberkereskedelem ellen” jelmondatú megemlékezést először 2015. február 8-án ünnepelték; azóta ezen a napon a világ több száz országában és templomában több ezer gyertya gyullad fel az emberkereskedelem áldozataiért és értük hangzanak fel az imák is.

Bakhita Jozefina 1869-ben született Darfurban, Szudánban. Hétéves volt, amikor arab rabszolgakereskedők elrabolták. Az elkövetkező nyolc évben öt alkalommal adták el. Az emberrablás okozta trauma miatt elfelejtette születési nevét. Elrablói a „bakhita” nevet adták neki, ami arabul szerencsét jelent. Utolsó rabszolgatartója egy olasz konzul volt, aki lánya mellé vette őt dadusnak. Egy alkalommal, amikor a család hosszabb üzleti útra utazott, Bakhitát és a gyermeket a kanossziánus nővérek gondjaira bízta a velencei katekumenek intézetében. Bakhita itt ismerte és tapasztalta meg Isten szeretetét. 1890-ben keresztelkedett meg és kapta a Jozefina nevet. Amikor a család visszatért és lányukat, illetve Bakhitát haza akarta vinni, Jozefina ellenállt, ezért ügye az olasz bíróság elé került. Ennek köszönhetően nyerte el szabadságát, mivel az olasz törvények nem ismerték el a rabszolgaságot. 1896-ban örökfogadalmat tett mint kanossziánus nővér és az elkövetkező ötven évben élete az egyszerűség, az imádság és mások szolgálatában telt (főként mint a kolostor portása). Mindenki, de különösen az utcagyerekek felé kedvességet sugárzott. Utolsó éveiben különböző betegségekben szenvedett és kínozták a rabszolgaságában elszenvedett kínzá-

sok rémképei is. 1947. február 8-án halt meg Olaszországban. II. János Pál pápa 2000-ben avatta szentté. Ő az első és mindmáig egyetlen szudáni, akit szentté avattak.

Bakhita Jozefina halálévfordulója napjára, február nyolcadikára Ferenc pápa 2014-ben liturgikus emléknapot hirdetett meg, hangsúlyozva, hogy az emberkereskedelem „az emberiség ellen elkövetett bűncselekmény”, ami ellen küzdenünk kell. Az ünnepnap jelmondata: „Gyűjts egy szál gyertyát az emberkereskedelem ellen.” Az első megemlékezést 2015. február 8-án ünnepelték. A Szentatya akkor így emlékezett meg erről: „Kedves Testvérek! Ma Szent Bakhita Jozefina szudáni szerzetesnővér liturgikus emléknapja van, aki gyermekként drámai tapasztalatot szerzett az emberkereskedelemtől. A szerzetesnő és szerzetes legfőbb előjárók uniója kezdeményezte az emberkereskedelem elleni ima világnapját. Bátorítom mindazokat, akik elkötelezték magukat, hogy segítsék a rabszolgává tett, kizsákmányolt és erőszak áldozatává tett férfiakat, nőket és gyermekeket. Kívánom, hogy akik kormányzati felelősséget hordoznak, eltökélten működjenek közre a szégyenletes csapás okainak a felszámolásában, ami valóságos, szégyenletes és méltatlan sebe a polgári társadalomnak. Mindannyian érezzük saját felelősségünknek, hogy felemeljük a hangunkat méltóságukban megalázott testvéreinkért” (Ferenc pápa, Angelus Domini, 2015. február 8.). Február 8-án azóta világszerte az emberkereskedelem áldozataiért gyúlnak fel a gyertyák és hangzik fel az ima: „Istenünk, aki Szent Bakhita Jozefinát a megalázó rabszolgaság sorából Krisztus jegyeseként istengyermeki méltóságra emeltesd, hallgass meg könyörgésünket! Jozefina példája nyomán mi is szüntelenül sugározzuk szeretetünket a megfeszített Úr Jézus felé, és állhatatosan maradjunk az irgalmasságban, és fedhetetlenek a könyörületesességben, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.”

(V. G.)

HÖLVÉNYI: MAGASABB SZINTEN KELL KÉPVISELNI AZ ÜLDÖZÖTT KERESZTÉNYEKET

Európában még mindig nem értik és értékelik kellő áttekintéssel a keresztényüldözés méreteit és súlyosságát. Magasabb európai szintre kell helyezni az üldözött keresztények diplomáciai képviselét – jelentette ki Hölvényi György, az Európai Néppárt kereszténydemokrata képviselője a Néppárt vallásközi párbeszédért felelős munkacsoportja által szervezett munkareggelin ez év január 14-én Strasbourgon.

A kereszténydemokrata EP-képviselő kifejtette, hogy a vallásközi munkacsoport minden évben elkötelezetten tájékoztatja az európai parlamenti képviselőket a keresztények elleni erőszak jelenlegi tendenciáiról. Ez szerinte döntő jelentőségű a vallásszabadsággal

kapcsolatos politikai döntéshozatalban. Hölvényi hangsúlyozta: „Nagyon fontos, hogy különbséget tegyünk a diszkrimináció és a gyűlölet között. Míg Európában sokakat diszkriminálnak vallási-etnikai hovatartozásuk miatt, addig Európán kívül a keresztényeket üldözik és gyűlölködnek ellenük.”

A magyar képviselő hozzátette, hogy Európában még mindig nem értik és értékelik kellő áttekintéssel a keresztényüldözés méreteit és súlyosságát. Fel kell hívni az európai közvélemény figyelmét arra, hogy ezeknek az embereknek az üldöztetésében erősen érvényesül a vallási jelleg – emelte ki.

A megbeszélésen Marcela Szymanski, a Segítség a Rászoruló Egyházaknak (Aid to the Church in Need) nevű pápai jogú nemzetközi szervezet képviselője

bemutatta az egyesület *Üldözöttek és elfelejtettek* című jelentését, amelyben arra hívják fel a figyelmet, hogy az Izlám Állam dzsihadista terrorszervezet veresége ellenére a keresztények lassan eltűnnek a közel-keleti régióból. Az iraki kereszténység a „teljes kihalás” szélén áll, és számos afrikai országban is iszlamista csoportok fenyegetik a helyi keresztény egyházak létezését – szögezte le. Mint mondta, a keresztények üldözése egyre hevesebb lett Délkelet-Ázsiában, és Európában is egyre többször fordul elő, hogy a közösség tagjait atrocitások érik. Erre Szymanowski példaként Franciaországot említette, ahol az elmúlt hetekben naponta több mint öt keresztényellenes támadásról számoltak be az illetékes hatóságok. Tomás Zdechovsky cseh képviselő kifejezte

aggályát azzal kapcsolatban, hogy a keresztény szó helyenként szerepel ugyan EP-határozatokban, de címben sosem engedik feltüntetni a baloldali frakciók.

A megbeszélésen szó esett arról is, hogy vallás és meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló európai bizottsági iránymutatások 2013. évi elfogadásával az unió elkötelezte magát ezeknek az alapvető szabadságjogoknak az elősegítése mellett. Az Európai Unió 2016-ban bejelentette, hogy unión kívüli vallásszabadságért felelős külömbizottat nevez ki a valóság közötti párbeszéd megerősítésének céljából, ez a megbízatás azonban tavaly év végén, az Európai Bizottság új testületének megalakulásával lejár.

(Forrás: MTI)

PÜSPÖKKÉ...

(Folytatás a 1. oldalról)

„Egész Ukrajnában keresztünk téged, és végre megtaláltunk” – intézte szavait Claudio Gugerotti nuncius Lucsok Miklós szentelendőhöz a prédikációban. „Nagy ajándék vagy nekünk, az Egyháznak. Rád bizzuk ezt a népet – folytatta. – Keresd meg azokat, akik szenvednek, és ahol fájdalom, nyomorúság, megaláztatás van, ott mutasd fel az élő Isten képmását, aki maga Krisztus. Ha pedig örömet találsz, mert az is lakik az emberi szívekben, adj hálát ezért Istennek! Taníts másokat is arra, hogy hálát adjanak Istennek. Vezess rá másokat is, hogy észrevegyék és szemléljék Krisztus arcának szépségét.”

Majnek Antal megyéspüspök beszéde is csupa hálaadás volt. Sok más mellett hálát adott Istennek azért is, hogy 24 évvel ezelőtt meghívta őt a püspöki szolgálatra a Kárpátaljai Apostoli Kormányzóság segédpüspökeként. Köszönetet mondott Ferenc pápának, hogy Lucsok Péter Miklóst választotta segí-

tőtársául az egyházmegye kormányzásában. Hálát adott az új püspök szüleiért, rokonaiért és a domonkos családért, amely tanította, nevelte őt és segítette kibontakoztatni hivatását. Köszönetet mondott mindazoknak, akik valamilyen módon hozzájárultak ahhoz, hogy a szentmise ilyen szép legyen. Megköszönte a zárandokok és a munkácsi hívek jelenlétét és további imájukat kérte papjaiért, püspökeikért. „Végül köszönetet mondok Miklós testvéremnek, aki elfogadta a kinevezést és vállalta ezt a munkát, otthagya az ő domonkos rendjét, amelyet nagyon szeretett és ahol ő is nagyon szerették. Isten éltesen erőben, egészségben, bölcsességben és az evangélium Jézusának szeretetében” – fordult segédpüspökehez.

Az újonnan szentelt püspök arról beszélt, hogy az eredeti bűn miatt eltávolodtunk egymástól, „de a Szentléleknek megvan az ereje és hatalma arra, hogy egyesítsen minket. Kárpátalja egyike ezeknek a példának, itt a Szentlélek egyesíthet bennünket, sokféle nemzetből származó embereket.” Mint mondta, az

ő családjában is legkevesebb hét nemzetségi ötvöződik. Választott püspöki jelszavához – „Misericordia” – hozzáfűzte: „Isten rajtunk keresztül akarja gyakorolni irgalmasságát. Mindig nyitott akarok lenni arra, hogy elsősorban az Atyától fogadjam el ezt az irgalmasságot, és kérlek benneteket, ti is legyetek irgalmasok hozzám és egymáshoz, és én is mindig irgalmas akarok lenni.”

Megyéspüspökehez és többi püspök-

testvérehez így szólt: „Tanulni akarok tőletek, akik előttem jártok. Meg akarom tanulni Jézustól és tőletek, hogyan kell jó pásztornak lenni, és veletek együtt akarom szolgálni az egyházat, amely ránk van bízva Kárpátalján, Ukrajnában és az egész világon. Mert mi az egész világ pásztorai vagyunk, nem csak egy kis részéé.”

Édesanyjának és rokonainak is köszönetet mondott, további imájukat, támogatásukat kérve ezen a nem könnyű apostoli úton. Domonkos szerzetescsaládjához szólva, amelyben 25 évet töltött, kifejezte reményét, hogy továbbra is egyek maradnak az Örömhír hirdetésére

szóló hivatásukban. Mint mondta, Isten nagy szeretetet adott a szívébe rendjük iránt. „De még nagyobb szeretetet adott nekem az egyház iránt” – tette hozzá.

A Munkácsi Egyházmegye papjainak és híveinek megköszönte, hogy már ez alatt a rövid idő alatt is annyi örömet, szeretetet és nyitottságot tapasztalt tőlük. Végül köszönetet mondott minden zárandoknak, hogy ilyen módon is keresik Istenet és vágnak utána. „Minden itt jelenlévőre, Munkács városára, Kárpátaljára és országunkra, minden szerettünkre a mi Istennek kitárt szívünkön keresztül áradjon ki az Ő irgalma és áldása! Istennek legyen hála, alleluja!” – zárta szavait Miklós püspök atya.

Imádkozunk érte mi is, hogy amint a szentelési szertartásban kifejezte akaratát, mindhalálig teljesítse az apostoli hivatást, hűségesen és szüntelenül hirdesse Krisztus evangéliumát, építse az egyházat és Isten népét az üdvösség útjára irányítsa.

(Forrás: Pápai Zsuzsanna, Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye)

ÉVINDÍTÁS „HAZATÉRÉSEL”

Idén is megtartották a magyar papi találkozót Kismartonban

Kilencedik alkalommal szervezte meg Pál László kismartoni püspöki helynök az ausztriai magyar és magyarul beszélő katolikus lelképásztorok háromnapos évleji találkozóját. A program január 7-én Ágidius Zsifkovics kismartoni püspök meghívására vele közös vacsorával kezdődött, majd előadásokkal folytatódott. A résztvevők tájékoztatót hallhattak az MKPK Külföldi Magyar Lelképásztori Szolgálat diaszpóraprogramjáról, az Eucharisztikus Kongresszus előkészületeiről és a lapunkat érintő változásokról, tervekről. Másnap a csoport ellátogatott Pannonhalmára, az estét pedig a burgenlandi Lók községben a Szöcs-házaspár otthonában töltötték. A találkozó január 9-én megbeszéléssel, egyeztetéssel ért véget.

„A kismartoni püspökség és egyházmegye ebben az évben jubileumot ünnepel. Hatvan évvel ezelőtt a győri és a szombathelyi egyházmegyékből jött létre, és mi soha nem akarunk megfélemlíteni az anyaegyházmegyékről és a magyar gyökerekről, így ez az egyházmegye minden Ausztriában élő magyar hazája is. Éppen ezért ez az évenkénti találkozó hazatérés számotokra. Érezték otthon magukat!” – kezdte beszédét Ágidius Zsifkovics a püspökség kápolnájában az Ő, szép Jézus ez új esztendőben közös eléneklése után, és így folytatta: „Én mint a kismartoni egyházmegye püspöke az Ausztriában élő magyarok védnökének tekintem magam, aki hidat épít az osztrák és a magyar katolikus egyház között. Köszönöm az Ausztriában élő magyarokért végzett lelképásztori munkát és jó együttműködést, valamint a paptestvéri kapcsolatok ápolását. Kísérje Isten áldása munkátokat és a rátok bízott közösség életét. Köszönöm a látogatást és találkozást! Érezték jól magukat Kismartonban!” A püspök a töle megszokott szavakkal zárta gondolatait: „Isten hozott! Isten, áldd meg a magyart!”

A kápolnában elmondott imát vacsora követte. Zsifkovics püspök mellett az ünnepi asztal körül ült Vencser László, az ausztriai idegen nyelvű katolikus lelkigondozás országos igazgatója (Bécs, Linz), Varga János, a Pázmáneum rektora (Bécs), Pál László püspöki helynök (Kismarton), Szabó Ernő plébános (Linz), Szabó Jenő szalézi oblatúrás szerzetes, plébános (Linz-Pöstlingberg), Ilk Anton Joseph nyugalmazott lelképásztor (Alkoven, Felső-Ausztria), a bolgár származású Augusztinov Sebestyén plé-

bános (Marizell), Molnár Ottó pápai prelátus, plébános (Graz), a felvidéki születésű Jän Wechter plébános (Grossmürbisch, Burgenland), Csiki Zoltán teológushallgató, Ghinari Johann plébános (Oberloisdorf, Burgenland), valamint két világi is: Gyöngy Ádám, az MKPK Külföldi Magyar Lelképásztori Szolgálat diaszpórapreferense és e sorok írója, a NEK Általános Titkárság külhoni magyar sajtókapcsolati munkatársa, lapunk új kiadó-főszerkesztője. (A találkozóhoz másnap csatlakozott P. György Alfréd kamillianus szerzetes is Bécsből.)

A vacsora alatt Vencser László, az ausztriai idegen nyelvű pasztoráció leköszönő igazgatója, visszatekintve az elmúlt két évtizedre, háláját fejezte ki Zsifkovics püspöknek, hogy korábban, az Osztrák Katolikus Püspöki Kar főtítkáráként is mennyire szíven viselte a különböző népcsoportok, köztük a magyarok ügyét. Vencser László megköszönte a jó együttműködést, a főpásztor barátságát, és kérte támogatását a jövőre nézve is, amikor ő már nem igazgatóként lesz jelen ezen a találkozón. Válaszában Zsif-

az alapvető információk közvetítésére. Ezt követően a találkozó résztvevői megismerték az *Életünk* kiadásában és szerkesztésében ez év elejétől bekövetkező változásokat, miszerint az újság megjelenéséért mostantól a budapesti Misszió Média magánvállalkozás – e sorok írója – felel. Hallhattak a tervekről is, sok más mellett arról, hogy az eddig kizárólag nyomtatásban megjelenő lap jelen lesz az online térben is és hogy a nyugati diaszpórai terjesztés után megkezdődik a Kárpát-medencei terjesztése is. Gyöngy Ádám, az MKPK Külföldi Magyar Lelképásztori Szolgálat diaszpórapreferense a magyar állam jóvoltából fennálló támogatási lehetőségekről és az 1 Plusz 1 Misszió programról szólt bővebben és szavait igen nagy érdeklődés kísérte.

Másnap reggel a Pannonhalmi Főapátságban az Ausztriából érkezőket Konrád atya fogadta, aki meglehetősen tartalmas és dinamikus programot állított össze a vendégeknek. A bazilikában ünnepelt szentmisét követően Emmanuel testvér vezette körbe a csoportot a Géza fejed-

igen szívélyesen kísérte a vendégeket a prelaturára és beszélt nekik múltiról és jelenről. Elmondta, hogy 1945 után a rend birtokait és a bencés iskolákat is államosították, majd 1950-tól csak Pannonhalmán és Győrött engedélyezték a szerzeteséletet, a gimnázium működtetésével. Az intézmény monasztikus kongregáció, azaz pápai jogú férfi szerzetes intézmény, közvetlenül a Vatikánnal alárendelt. A Magyar Bencés Kongregációhoz tartozik a bakonybéli, a dömölki, a tihanyi és a São Paulo-i Szent Gellért apátság is. Asztrik atya szólt arról is, hogy a pannonhalmi bencés közösség az iskolai munka folytatása mellett új munkaterületeken – turizmus, gasztronómia, vendéglátás – is próbálja megteremteni azokat az anyagi feltételeket, amelyek lehetővé teszik számára, hogy betöltse szerepét az egyházban és a világban. Mindehhez nélkülözhetetlen segítséget kapnak Magyarország Kormányától is.

Az Asztrik atyával folytatott beszélgetés után Büki Damján XII. osztályos tanuló bemutatta a vendégeknek a több mint háromszáz diákiút oktató-nevelő gimnáziumot, az ország legjobb iskoláinak egyikét, ahol az öt idegen nyelv és moduláris rendszerű hittan mellett big band és egyházzene, vívás és kosárlabda, könyvkötő és oklevélolvasó szakkör is várja a diákokat a délelőtti órákon túl.

Pannonhalmáról visszatérve Burgenlandba, a találkozó második napjának estéjét a résztvevők a Felsőpulyai járás Lók (Unterfrauenhaid) községében a ditrói születésű Szöcs-házaspár, a végtelen vendégszeretetéről ismert János és Manyi otthonában töltötték, ahol az „úri kocsonya”, a kemencében sült csülök, a töltött káposzta és hozzá az igen jóféle koccintanivalók mellett a nóták is előke-

rültek. A harmadik nap délelőttjén hazaindulás előtt a főtisztelendő atyák meg is jegyezték, hogy az eddigi kilenc találkozó közül ez volt az „egyik legjobb”. Olyannyira percre beosztott, gazdag, mozgalmas és tartalmas volt az együttlé- tük, hogy abból a személyes beszámoló kör ki is maradt. Így hát 2021 januárjában nem egy, hanem két évet átfogóan foglalják majd össze és osztják meg egymással életük és munkájuk érdekességeit, eredményeit, gondjaikat, örömeiket és tapasztalataikat, mindazt, amit tavaly éltek át és ami idén vár(t) rájuk. Igen, ezt ebben a körben egy év múlva mesélik majd el – mert őket Kismarton jövőre is hazavárja.

Varga Gabriella

Ágidius Zsifkovics: „Az Ausztriában élő magyarok védnökének tekintem magam”

kovics püspök méltatta, hogy milyen komoly fejlődésen ment keresztül az ausztriai idegen nyelvű pasztoráció struktúrája és hasonlóképpen megköszönte Vencser László munkáját.

Vacsora után a csoport visszatért szálláshelyére és összefoglalót hallgatott arról, hogy az ausztriai magyar és nem magyar papok és hívek miként kapcsolódhatnak be az Eucharisztikus Kongresszus előkészületeibe. Elhangzott többek között, hogy a NEK-et bemutató kisfilm németül is elérhető, a regisztráció is lehetséges német nyelven és hamarosan egy német nyelvű honlap is elindul

lem által 1996-ban alapított apátságban, érintve annak 400 ezer kötetes könyvtárát is, majd Boros Zoltán levéltáros tartott exkluzív bemutatót a magyar állami- ság első századaiból származó oklevelek egyik leggazdagabb, legértékesebb gyűjteményéről. A vendégek megtekinthették a Szent István által 1001-ben a monostornak adott kiváltságlevelet, a Szent László korából származó összeírólevelet és az első, hazánkban található eredeti pápai oklevelet is.

Ezt napközi imóra, majd ebéd követően a bencés közösséggel. Ebéd után Várszegi Asztrik nyugalmazott főapát

SZÍNPADON MÁRTON ÁRON TITKA

Bemutatták Tar Ildikó *Láng a sötétben* című pályázatnyertes dramolettjét

Öt évvel ezelőtt, 2015 tavaszán a *Székelyföld* kulturális folyóirat a Lakiteleki Népfőiskolával közösen pályázatot hirdetett Márton Áron püspök életútjából merítő, nyelvi igényességgel megírt, legfeljebb harmincfeleki terjedelmű irodalmi munkák – vers, próza, esszé, filmnovella, színmű, riport... – alkotására. A pályázaton Tar Ildikó nyerte el az első helyezést *Láng a sötétben – Márton Áron legendája* című minidramájával; a díjat Ferenczes István költőtől vehette át 2015. szeptember 26-án Budapesten a Parlament Felsőházi termében tartott Márton Áron Emlékülésen. A nyertes pályamunkát később a *Székelyföld* folyóirat olvasói is megismerhették, most pedig színházi előadás formájában is megtekinthetik az érdeklődők – köszönhetően a vecsési KissPista Színház kiváló társulatának.

„Nagyon erős, nagyon szép előadás van itt születőben” – ezeket a szavakat írta közösségi oldalán 2019 őszén a magyar-történelem szakos középiskolai tanár, művészetterapeuta, író és költő, Tar Ildikó. A pályázatnyertes színmű szerzője így kiáltotta világgá boldogságát: „Óriási öröm ért: pár hete elkezdtek az általam írt színdarabot próbálni, és ma részt vehettem egy próbán. Nagyon különleges volt látni, hogy mindaz, ami korábban csak a fejemben volt: a szereplők, a mozgásuk most kint jelenik meg a térben, a szemem előtt. Látam, hogy milyen kreatívan, lelkiismeretesen próbálnak el egy-egy jelenetet újra és újra és újra, hogy létrejöjjön az a változat, amelyen a legeslegjobban tud átjönni a mű üzenete. Hogy ez tényleg szín-JÁTSZÁS, ezt itt éreztem meg először, pedig nagy színházba járó vagyok... Úgy érzem magam, mint egy gyerek, akinek ma váratlanul átnyújtottak egy ajándékot...”

Aztán elkövetkezett december nyolcadika, és minden ülőhelyet elfoglaltak a nézők a vecsési evangélikus templomban. Ott volt Vencser László, Márton Áron bérmáltja, tanítványa és szentelt papja is a felső-ausztriai Linzből és Vért László, számos Márton Áron-könyv szerzője is eljött Nyugat-Dunántúlról. Sokan voltak kíváncsiak, mit fogunk látni az elkövetkező szűk egy órában a gondosan elrendezett díszlet között.

Láthattuk, hogy kis szobájában utolsó heteit éli az idős, nagybeteg püspök, Márton Áron (Varsa Mátyás), mellette pedig a Sátán (Kresznerits Ádám) kissé erőszakos újságíró alakjában azon fáradozik, hogy még időben kiszedje belőle a titkát: mi az a belső erő, ami minden üldöztetés, kiszolgáltatottság, megaláztatás, megfélemlítés közepette is megtartotta őt, tanúságtévőként, a hitében. „Mi a titkod, Márton Áron?” – tette fel a kérdést a Sátán újra és újra, először halkabban, aztán a türelmetlenség határát elérve már kiabálva. „Nem törtél meg, meg sem örültél, ami szerintem legalább elvárható lett volna, mert normális ember az ilyesmibe minimum belepusztul, de legalábbis feladja, és a sebeit nyalogatva elkushad valahová a világ végére. Te viszont a kiszabadulásod után egész egyszerűen csak tetted tovább a dolgod, mint annak előtte. Ahogy te reagáltál, az egész egyszerűen kódolhatatlan! Mi a titkod, Márton Áron? Hogyhogy nem adod fel a tanítást, a segítséget, az emberekért végzett mentőakciókat, a prédikációkat, a végtelenített körleveket? Mi a titkod, ember? Áron, néha, amikor elképelem Istent,

akkor te jutsz eszembe!” – mondja a Gonosz, aki lám, még maga is közel tud kerülni Istenhez, amikor egy pillanatra megfélemledik önmagáról.

A püspök válaszai rövidek, tömörek. „A szenvedésnek van értelme és van vége. Az utolsó szó nem az erőszakot, hanem az igazságot illeti” – halljuk egyik feleletként.

Kettejük beszélgetéséből, álmokból, látomásokból elevenedik meg a múlt, amely nemcsak a haldokló püspöké, hanem a háborúk és a trianoni végzés következtében fenyegetett helyzetbe került magyarságé is, és mindazoké, akik mint üldözöttek és üldözöttek, kiszolgálók és kiszolgáltatottak a történelem nagyhatalmi mechanizmusainak áldozataiként egyaránt odadobottak voltak. De, amint *Első Tündér* elmagyarázza: „A nagy világbajok idején Ezüst Anyácska nagy titokban mindig leküldi emberalakban szent fiát, a Világügyelő Fiút, hogy az emberiséget mentse, a viharokban a holnapnak megőrizze. Hogy láng legyen a sötétben.”

Hogy mi a titka Márton Áronnak, az előadás végére ki is derül, meg nem is. Mert egyrészt sohasem volt titok, másrészt azért, mert a titkok legmélyesebb titka marad örök időkre, mint minden, ami igazán lényeges az ember életében.

A budapesti születésű, Vecsésen élő Tar Ildikó előadás után e sorok írójának elmondta: gyermekkorában sokat utazott Erdélybe orvos édesanyjával, aki könyvekkel, élelmiszerekkel, gyógyszerrel segítette az ott élő magyarokat. „A táj, a hegyek, az emberek nagyon megragadtak. Később egy szintén or-

Tar Ildikó: „Az én szememben Márton Áron szent”

szágos első helyezést elért, *Szent Márton életéről* szóló munkám kapcsán az ő *Non recuso laborem* szavai hívóerőként hatottak rám, úgy éreztem, ezzel nekem dolgom van... A *Székelyföld* folyóirat pályázatára Szappanos Gábor író hívta fel a figyelmemet” – mesélte Ildikó. Több hónapon keresztül kutatta a püspök életét, hallgatta a hangját, minden fellelhető elolvassott tőle és róla, elidőzött fényképei előtt, és Vért Lászlót is megkereste, akitől sok fontos és értékes további forrásanyagot kapott a munkájához. „Minden érdekel, ami hitről, kitartásról, emberségről, a valamiért való küzdelemről és kiál-

Gyerekeknek

A TOROKFÁJÁS „ELLENSZERE”

Még javában tart a tél, de azért talán már látjuk az alagút végét: néhány hét és kopogtat az ajtónkon a tavasz. Bár minden évszaknak megvan a maga szépsége – sűrű pelyhekben hull a hó, síelhetünk, korcsolyázhatunk, és mindenekelőtt ekkor van egyik legszebb ünnepünk, a karácsony –, bevallom, én már várom, hogy elköszönjön tőlünk a tél. Az utóbbi években ugyanis szinte menetrendszerűen megérkeznek a betegségek a tél beköszöntével: köhögés, torokfájás, láz, sőt a nagy hidegben előfordul, hogy a fogam is megfájdul. Persze mondhatjuk, minderre van megoldás: a gyógyszerek. Vagy inkább az ima és az áldás?

Ha e hónap elején, február 3-án (vagy az azt követő vasárnapon) részt veszel a szentmisén, egy különös szertartásra lehetsz figyelmes. A pap a mise vége után két, kereszt alakba illesztett gertyát tart a hívek álla alá, miközben e szavakat mondja: „Szent Balázs püspök és vértanú közbenjárására őrizzen meg téged Isten a torokbajtól és minden más betegségtől. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Amen.”

lásról szól. Márton Áron személyisége nagyon megfogott és inspirált ennek a darabnak a megírására. Életem egyik legnagyobb meghatottsága és öröme, hogy Márton Áront a kutatómunkám során megismerhettem” – foglalta össze a dramolett szerzője. Elmondta azt is: mindig azt keresi, ami „a lelkét elkapja”, és mivel a művészi hozzáállás a dolgokhoz alapvetően más, mint egy tudós kutatóé, így a darabból készült előadás is elsősorban a nézők lelkét

Az áldást valószínűleg mindenki jól ismeri, de vajon ki volt Szent Balázs, akinek közbenjárásáért imádkozunk? Réges-régen, a 4. században élt, örmény püspök volt. A Római Birodalom keresztényüldözései idején halt vértanúhalált. Az utóbbi évszázadokban elsősorban a torokbaj elkerülése miatt imádkoznak hozzá, pedig a legenda szerint egy egészen másfajta „torokbajon” segített először. Egy asszony fordult hozzá kétségbeesetten, mert a fia torkán akadt egy halszájka, és félé volt, hogy megfullad. Balázs püspök ekkor megáldotta a fiút – a legenda egy másik változata szerint eltávolította a szájkát –, ezzel pedig megmentette a haláltól.

Remélem, ezen a télen Téged elkerülték a betegségek. Ám ha mégis sokat köhögsz, esetleg fáj a torkod, érdemes többféle gyógymódot kipróbálni: mézes tea, mentolos cukorka, orvos által felírt gyógyszer – bármelyik hasznos lehet. Én azonban azt javaslom, ezek mellett imádkozz Szent Balázs püspökhöz, és térj be február első napjaiban is a templomba, a Balázs-áldásra!

Kovács Péter

Áron püspöknek állít emléket, arról szól, hogy mi a csuda tud megtartani minket ebben a kegyetlenséggel, gonosszággal teli világban, mi tud értelmet adni az életünknek. Advent idején volt az ősbemutatója és ez csúcspontja volt a rendező részéről” – jegyezte meg Tar Ildikó, akit a premier végén, a nagyszerű színészekkel együtt, vastaps fogadott a színpadon.

„Nagyon nagy hálát éreztem, amikor megtudtam, hogy a pályázatom első helyezett lettem. Úgy éreztem, sikerült a tiszteletemet leróni Márton Áron előtt, és ezt Székelyföldön is megéreztek. Az alcímbe azért tettem be a legenda szót, mert a legenda szó híres emberek hőstetteire utal. Az én szememben, aki ilyen kiemelkedően hősiessé helytáll, és mindig azokat óvja-védi, akiket bánatnak, az szent. Szent, mert ritka ember. És a szent szó különlegest, tiszteletre méltót fejez ki. Ilyen értelemben Márton Áron legendáját én már megírtam. Az én szememben ő szent” – fogalmazott a mű szerzője.

S mert ez a legteljesebb mértékben kijár nekik, ime mindazok, akik ezt a művet színre vitték és teljes átéléssel, ráérzéssel megformálták: rendezte és Márton Áron püspök szerepét játszotta: Varsa Mátyás. Sátán: Kresznerits Ádám. Petőfi Sándor: Varsa Márton. Arany János: Hegedűs Ágoston. Ady Endre: Gombos Gyula. Benedek Elek: Gallen Gábor. Első Tündér: Meixner Veronika. Második Tündér: Liszkai Kinga. Harmadik Tündér: Viola Boglárka. Első Titkos Ügynök: Gallen Gábor. Második Titkos Ügynök: Gombos Gyula. Harmadik Titkos Ügynök: Hegedűs Ágoston. Negyedik Titkos Ügynök: Varsa Márton. Márton Áron édesanyja és ápolója: Gyurcsán Erika. Díszlet és jelmez: Kék Maja. Zene: Kresznerits Ádám.

Az előadást a 2019. december 8-i ősbemutató után december 15-én a vecsési Erzsébet téri katolikus templomban újabb bemutató követte, majd 2020. január 5-én, január 18-án és február 2-án ismét játszották a vecsési evangélikus templomban, továbbá január 23-án Budapesten a Párbeszéd Házában is bemutatták. A tizenöt fős társulat további meghívások előtt is nyitott.

Kép és szöveg:
Varga Gabriella

MENEKÜLTEK AZ ÚJ HAZÁBAN

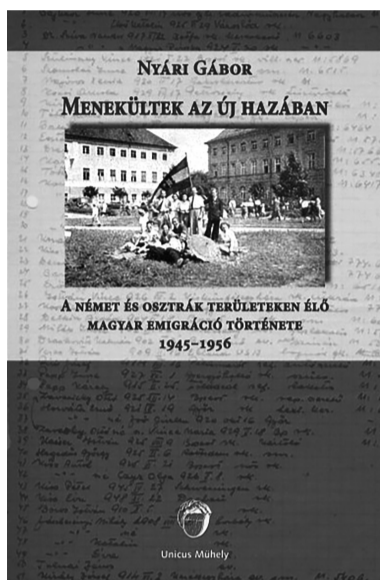
1945. május 8-án véget ért a második világháború, amelynek végső szakaszában, a német csapatok visszavonulásával és a Vörös Hadsereg Nyugat felé történt előretörésével megindult a még ép vagy sebtében összeverődött magyar katonai alakulatok, hivatalok, polgári intézmények tagjainak, valamint a civil lakosság egy részének tömeges vándorlása Nyugatra. Korabeli becslések szerint 1945 nyarán több mint egymillió magyar menekült tartózkodott Ausztria és Németország területén. Jelentős számban – közel 700 ezren – idővel visszatértek szülőföldjükre, de így is tömegesen sýnlódtak fogolytáborokban, illetve bolyongtak országutakon minden szervezettség és támasz nélkül, mert a szintén lerongyolódott helyi lakosság főleg az idegent látta bennük, aki elveszi előle az amúgy is igen szűk fejadagot. Mégis, Nyári Gábor *Menekültek az új hazában* című, a budapesti Unicus Műhely kiadásában nemrég megjelent dokumentumkötetéből egyértelműen kiténik, hogy a súlyos megpróbáltatások ellenére ezek a magyarok idővel létrehozták a saját szervezeteiket, és gondoskodtak olyan oktatási intézmények megteremtéséről is, amelyek feladata a nemzeti érzés ápolása, valamint az otthonról hozott hagyományok továbbadása az immár idegenben felnövekvő nemzedék számára – mindent azonban úgy, hogy lehetőleg ne gátolja a beilleszkedést az új környezetbe.

Dokumentumkötetének megírásához Nyári Gábor elsődlegesen azokból a forrásokból merített, amelyek az egyes katolikus missziók, kiváltképpen a Magyar Caritas Szolgálat irattáraiban voltak fellelhetők, más archívumok ugyanis igencsak töredékesek. A már 1945-ben a kommunista párt befolyása alá került budapesti belügyi szervek – besúgóik révén – ugyan kezdettől fogva számos értesíté-

léssel rendelkeztek az emigránsokról, de az Állambiztonsági Szolgálatok Levéltárában megtalálható dokumentumok csak komoly körültekintéssel értelmezhetők. Tény, hogy a menekülőkkel együtt szerzetesek és papok is érkeztek Nyugatra, akik nemcsak osztoztak honfitársaik nyomorúságos sorsában, hanem lelkipásztori hivatásuk gyakorlása mellett feljegyezték a körülöttük történő eseményeket is, és szinte azonnal nekiláttak az egymástól elszakított családtagok összehozásához is. Ebben a munkában a Vatikán támogatását is élvezték, miután XII. Piusz pápa már 1945. október 8-án kelt nyilatkozatában az Isteni Megváltó kegyelmébe ajánlotta a magyar hadifoglyokat és menekülteket, akikre apostoli áldását is küldte. Az egyházi személyek iránt a megszálló, elsősorban az amerikai erők megbízottai is bizalommal voltak, habár – főleg a kezdeti hónapokban – arra az álláspontra helyezkedtek, hogy az Ausztriába és Németországba érkezett magyarok egy volt ellenség állampolgárai, akik számára sem az UNRRA, az ENSZ menekültügyi szervezete, sem pedig más amerikai segélyszerv nem nyújthat támogatást. A politikai fejlemények hatására ez a helyzet azonban hamarosan megváltozott.

Nyári Gábor könyve nem titkolja azt sem, hogy a Kelet és Nyugat közötti feszültség kialakulása során jórészt a menekültekből toborozta az amerikai, a francia és a brit hírszerző szolgálat a Magyarországra átküldött kémeit. Ugyan így számos adattal támasztja alá azokat a sajnálatos civódásokat is, amelyek az egymással vetélkedő emigráns szervezetek között alakultak ki, nemritkán éppen a kommunista rendszer Nyugatra küldött ügynökei révén. (Nyári Gábor: *Menekültek az új hazában*; Unicus Műhely, Budapest, 2018)

Vincze András

AZ ÜLDÖZÖTT EGYHÁZAK JÓTEVŐJE

Françoise Le Cocq és a belgiumi „Entr'aide d'Eglises”

Le Cocq kisasszony karácsonyi hálálkodó üdvözetemre, amelyben felidéztem félszázados együttműködésünket, az eltűnt időt, mely gondolatokkal válaszolt: „Noël 2019. Az idő mindenki számára nagyon gyorsan folyik. És ha megállnánk egy pillanatra» – Köszönöm teljes szívemből a karácsonyra küldött könyveket; soraid mélyen érintettek. Igen, van egy múlt, de van jövő is... egy Második Élet!, amelyet Órá (Istenre) kell bízunk. BÍZZUNK TEHÁT ÓBENNE!”

Személyesen legutóbb 2013. október elején találkoztunk szűkös brüsszeli lakásán. Termete törekeny lett, de most sem adja át magát a „nyugdíjasok” kényelmének; tartja a kapcsolatot régi jótevőkkel, franciára tanít egy menekült kislányt... Felidéztek hajdani együttműködésünket a Kelet-Közép-Európa üldözött keresztényei megsegítésére. Én akkor (1967–1992 között) a Vatikáni Rádió magyar részlegének vezetője voltam. Már első római évemben, 1967-ben magyarra fordítottam *Baráti levél* című eszmélődéseit az új pünkösdöt remélő zsinati megújulásról, az ateistákkal folytatandó párbeszédéről, és kis könyvben – Paul Deschènes álnév alatt – kiadtam Dario Detti római nyomdájában, aki aztán könyvkiadónk baráti támogatója lett. De e könyvkiadóról később szólok. Előbb ide fordítom Jótevőnk húsz évvel ezelőtti vatikáni kitüntetésének beszámolóját: „Szolidaritás az üldözött kelet-európai egyházakkal”, Brüsszel, 1999. szeptember 3 (APIC). A belga Françoise Le Cocq de Pletincx, az Entr'aide d'Eglises segélyszervezet alapítója kapta meg a Nagy Szent Gergely Lovagrend Dámája vatikáni kitüntetését azért a kulcsszerepért, amelyet 42 év óta játszott a kelet-közép-európai egyházakkal való szolidaritás kifejlesztésében. E magas kitüntetésben (amelyet 1831-ben XVI. Gergely pápa alapított) szerte a világon csupán mintegy 300 személy részesült, köztük is igen kevés a nő. Françoise Le Cocq kisasszony mintegy harminc évig úttörő munkát végzett a segélyszervvel a kommunista elnyomás alatt szenvedő egyházak megsegítésére, egyáltalán az európai keresztények szolidaritása érdekében.”

Az '50-es évek elején még nem volt szó társulásról. Le Cocq kisasszony Brüsszelben társadalmi munkát végzett németországi menekülteket segítő szervezetnél. Ekkor találkozott Németországba menekült vagy deportált személyekkel. Egy Berlin melletti táborban megosztotta a menekültek életét. 1957-ben hozta létre püspökök kérésére az Entr'aide d'Eglises segélyszervezetet. A feladat és cél az volt, hogy rányissák mindenki szemét az egyetemes Egyház valóságára, kezdve a

helyi egyházak nehézségeire/szükségleteire. Françoise főleg a kommunista elnyomástól szenvedő Kelet-Európára gondolt. Tájékozódva a kelet-európai egyházak helyzetéről, először nem gondolt kulturális segítségre. Frantisek Tomasek volt prágai érsek megkérdezte tőle: „Tudna-e nekem segíteni egy könyvtár létrehozásában?” Krakkóban Karol Wojtyła bíboros (a leendő II. János Pál pápa) kérése hasonló volt: „Küldjön nekem könyveket és folyóiratokat...” Évek során tonnányi könyv és dokumentáció jutott át a vasfüggönyön különböző utakon.

A kommunizmus bukása után az Entr'aide” lelkipásztori, szociális és kulturális programokat támogattott: egyaránt katolikus, ortodox és protestáns közösségeket.

Mint említettem, amikor 1967–1992 között a Vatikáni Rádiónál dolgoztam, P. Nagy Ferenc rendtársammal és nőmunkatársaimmal megszerveztük hazafelé és Erdélybe a könyvkiadót: világnézeti tájékozódást, hitvédelmet és a katekézist segítő könyveket, fordításokat, összeállításokat adtunk ki és küldtük haza. E könyvek kiadását jelentősen támogatta – az Ostprieherhilfe mellett – Le Cocq kisasszony, a belgiumi Entre'aide d'Eglise vezetője. Nem sorolom itt fel sok Rómában megjelent kiadványunkat, csak néhányat említek: *Teológiai Kiskönyvtár* (34 füzet), a Xavier Léon-Dufour SJ által szerkesztett *Biblikus Teológiai Szótár*. Ezeket egy idő után átengedtem a Szent István Társulatnak budapesti újabb kiadásra.

Külön kiemelem itt *Életadó Lélek* című könyvünket (*Bevezetés a keresztény hitéletbe, Róma 1980*), amelynek megszületésében Le Cocq kisasszonynak döntő szerepe volt. Egyik találkozásunkkor arról beszélgettünk, hogy jó lenne a hazai hitoktatókat segíteni egy alaphittankönyvvel, mert a kommunista cenzúra e területen különös figyelemmel működött. Le Cocq kisasszony már segített egy horvát nyelvű képes hitéleti bevezetés kiadásában, ez Harmath Károly OFM szerkesztése volt *Snagom Duha* címmel. Ezt ajánlotta mintának. Főleg szerkezetét vettük figyelembe, de tartalmilag jócskán átdolgoztuk, tekintettel a magyar viszonyokra és kultúrára. A nyomdai költségeket az Entr'Aide d'Eglise fedezte.

Megemlítem még: Le Cocq tanácsára lefordítottam François Varillon SJ két csodálatos könyvét és az ő támogatásával egy kötetben kiadtam Rómában *Isten alázata és szenvedése* címmel, majd 2002-ben átengedtem a Szent István Társulatnak hazai kiadásra.

Kedves Françoise, az Úr áldása kíséren továbbra is a „Második Élet” felé vezető úton!

Szabó Ferenc SJ

EMLÉKEZZÜNK A KOMMUNIZMUS ÁLDOZATAIRA

A Magyar Országgyűlés húsz évvel ezelőtt hozott határozatával február 25-ét a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapjává nyilvánította. A kommunista diktatúrák halálos áldozatait világviszonylatban 100 millióra becsülik. Kelet-Közép-Európában a számuk eléri az 1 millió főt. Ennyien vesztették életüket éhínségben, kényszermunkatáborokban vagy kegyetlen kivégzések során. Jóval többre tehető azonban azok száma, akiket a diktatúra hétköznapi valósága testileg és lelkileg megnyomorított. A rendszer áldozata volt az is, akit vallattak és kínoztak, megbélyegeztek, kirekesztettek vagy börtönbe zártak, akit csoport-, politikai- vagy vallási hovatartozása miatt üldöztek; mindenki, akit megfosztottak a szabad cselekvés és választás lehetőségétől. Február 25-én rájuk emlékezünk.

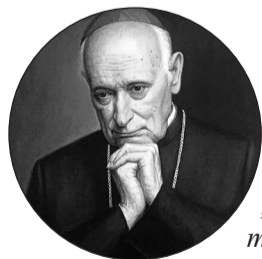
ÉVFORDULÓK

1939. február 12-én szentelték püspökké: **Márton Áron**

„Nekünk szerepünk van ebben a világban. Nem is szerepünk, hanem hivatásunk. Viharnak kitett aprócska lángok vagyunk, hitünkkel mégis a szertartást melegítjük. Halvány hóvirágok vagyunk, de a téli faggal küzdve mégis a tavaszt jelezzük. Arra vagyunk hivatva, hogy hitünkkel visszahozzuk Istent a hitetlen világba.”

(Márton Áron)

1946. február 21-én neveztek ki bíborossá: **Mindszenty József**

„A mi szívünk megremegethet a nehéztől, az ismeretlentől, a lehetetlenek látszótól, Isten azonban az egyének és nemzetek jövőjét sokszor a lehetetlenek látszó holnapba rejtegette el; nekünk kell nekilátnunk, hogy azt előhozzuk.” „Legyünk most az imádság nemzete! Ha újból megtanulunk imádkozni, lesz honnét erőt és bizalmat meríteni!”

(Mindszenty József)

1972. február 13-án szentelték püspökké: **Jakab Antal**

„Az Eucharisztia nagy felhívás a megtérésünkre. A mi életünk irányítóje sokszor hibázik, de a felhíváskor mindig reádbbennünk, Krisztus asztalánál csak mint az evangéliumi új emberek, új teremtmények jelenhetünk meg, és így lesz az Eucharisztia segítségünkre, hogy, a Rómaiakhoz írt levél szerint, ne hagyjuk magunkat legyőzni a rossztól, hanem a jóval győzzük le a rosszat (12,21), szeretettel a gyűlöletet, buzgósággal a szívaszó közbösséget. Az Eucharisztia vezet el minket a bűnbánat szentségéhez, amely kijavítgatja, amiket mi az irányítótól eltérő veszedelmes utakon tettünk.”

(Jakab Antal)

„MÁRIA ORSZÁGA MOST IS ÉL”

Négy és fél éves vándorlásának végéhez érkezett a Boldogasszony-kiállítás

Kilenc ország – Erdély, Kárpátalja, Felvidék, Délvidék, Lengyelország, Ausztria, Itália, Belgium és Magyarország – negyvenkét helyszínének, köztük Székelyföld, Krakkó, Czeszochowa, Bécs, Róma és Brüsszel bejárása, mintegy hetvenezer kilométernyi megtett út után hazaérkezett Budapestre a Nemzetstratégiai Kutatóintézet Boldogasszony-kiállítása. A csíksomlyói kegyesbör megalkotásának ötszázadik évfordulója előtti tisztelegésképpen életre hívott és zárandókútjára 2015. május 20-án a budapesti Várkert Bazárból indult, ötvenöt kortárs képző- és iparművészeti alkotást bemutató tárlat négy és fél év után, 2019. december 18-án Budapesten az Ország és a Nemzet Házában: a Magyar Parlamentben köszönt el látogatóitól.

Miután a kortárs ábrázolásban megjelenő Magyarok Nagyasszonya teljesítette nemes küldetését: a nemzet megmaradásának zálogát jelentő keresztény hitet és nemzeti értékrendet felmutatta, művészi, lelki és szellemi kapocsként összekötötte a Kárpát-medencében és a diaszpórában szétszórta nemzettársainkat, advent utolsó hetében hazaérkezett és alkotásai a Szent Korona közvetlen közelében egyszer még felsorakoztak a látogatók előtt.

„Szent István király, érezve halála közeledtét, felajánlotta saját magát és országát Szűz Máriának, így lett Szűz Mária Magyarország Patronája, de nemcsak Patronája, hanem Reginája, és így lett az Archiregnum Regnum Marianum. Ez a felajánlás és a mögötte lévő szellemi tartalom elindított egy olyan jogfejlődést, amely ugyancsak páratlan a világtörténelemben” – fogalmazott az Országház Fesőházi Termében elsőként felszólaló Kásler Miklós. Az emberierő-

forrás-miniszter kiemelte: Szent István a Mária-kultuszt nagyon korán és nagyon hatásosan teremtette meg Magyarországon.

„Sajnos az igaz szeretet egyre ritkább kincs értékvesztett világunkban. Ma mégis mindannyian osztozunk ebben az élményben, ha készek vagyunk befogadni a kiállított alkotások üzenetét” – hangsúlyozta házigazdai köszöntőjében Latorcai János. Az Országgyűlés alelnöke kifejtette: egy-egy alkotás szemlélésekor nagyon fontos az azonosulás azokkal az érzelmekkel, gondolatokkal és mondanivalóval, amelyek a művek megalkotásakor a művészekben éltek, különben nem értjük meg a mű tartalmát. „Ezek az alkotások valójában személyes hitvallások, és amikor szemléljük azokat, fel kell tennünk magunknak is a kérdést: nekünk személy szerint, és nekünk, magyaroknak mit jelent Szűz Mária?” Latorcai János ezt a választ fogalmazta meg: „Számunkra Szűz Mária nem csupán Jézus Krisztus anyja, hanem a magyarság oltalmazója közel ezer éve.” Az Országgyűlés alelnöke rámutatott: szimbolikus üzenete van annak, hogy a kiállítássorozat a Nemzet, az Ország Házában zárul. „Bizom benne, hogy ennek a kiállításnak az üzenete minél többünket megérint és így közösen képesek leszünk hazánk keresztény örökségét ápolva tenni, nemcsak advent idején, hanem a hétköznapi szorításában is” – adott hangot reményének Latorcai János.

Takács Bence előadóművész-műsorvezető szavai, valamint Petrás Mária Prima Primissima- és Magyar Örökség-dí-

jas népdalénekes, kerámiaszobrász, a tárlat kiállítóművésze és Kiss Krisztián kobzsművész karácsonyi énekszámai között megosztotta gondolatait a jelenlévőkkel Szász Jenő is. „Mi, magyarok tudjuk, vallottuk és valljuk, hogy népünket a keresztény hit tette nemzeté. A kereszténység az értékek csodálatos örökségét teremtette meg ezeréves Kárpát-medencei történelmünk során, amelyben, Szent II. János Pál pápa szavaival élve, mára mindenkinek egyet jelent magyarság és kereszténység s a keresztény Európához való tartozás. Ezt a kapcsolatot mélyítet-

Mária oltalmát tární népünk és a világ elé a legjobb stratégia (Fotó: NSKI)

te lelkileg Szent István királyunk országfelajánlása, amikor országát és nemzetét a Szűzanya oltalma alá helyezte” – magyarázta a kiállítást annak idején kezdeményező Nemzetstratégiai Kutatóintézet (NSKI) elnöke. Ünnepi beszédében Szász Jenő leszögezte: nekünk, XXI. századi magyaroknak történelmi felelősségünk megővni az elődeink által hűségesen őrzött lelki, szellemi és fizikai hármas örökséget: a keresztény hitet, a keresztény értékeket és Mária országát. „Mai rendezvényünk egy közel hetvenezer kilométeres út végét jelenti. A negyvenkét településen megszer-

vezett Boldogasszony-kiállítások lelki töltőállomások, stációk voltak, amelyek lelkünket gazdagították, új emberré tettek, hitünk elmélyüléséhez vezettek. Ez a zárandókút lelki gazdagodásunkon túlmenően erősítette nemzet tudatunkat, hitbéli és nemzeti összetartozásunkat. Megtapasztaltuk, mit jelent a nagy szét-szóratottság ellenére úgy együtt lenni, ahogyan országalapító Szent István királyunk elképzelte: egy hit, egy nemzet, egy ország és mindez Mária oltalma alatt” – összegezte az NSKI elnöke. „Megtapasztaltuk, hogy Mária országa most is él, elsősorban bennünk. A Boldogasszony átszövi nemzetünk életét, jelenét, múltját és jövőjét, összeköti nemzetünket” – húzta alá Szász Jenő.

A székelyudvarhelyi Vox Gimnasis Gyermekekórus kiskoncertje előtt Fazakas Zoltán Márton premontrei apát szövegezte az egybegyűltekhez: „A Nemzetstratégiai Kutatóintézet nagyon jó stratégiát választott, amikor Mária oltalmát tárta népünk, valamint a velünk együtt és a körülöttünk élő népek elé” – kezdte szavait az erdélyi születésű, Csornán szolgáló vendég. Hozzátette: voltak a magyar történelemnek olyan pillanatai, amikor úgy hittük, Mária nem hordozott eléggé a kötevényében. Volt, amikor ezt ki is mondtuk. „Mégis: ott vagyunk Mária kötevényében” – világitott rá az apát. E mellett azt a tanítást adta útravalóul, hogy Máriát szemlélve mindig édesanyánkat lássuk. Milyen is ő? – tette fel a kérdést, és egy verssel válaszolt: „Te vagy a fénynek fehér ragyogása, Jóság-nak képe, Irgalomnak mása...”

Ezeket a versszavakat tükrözte vissza a most lezárult Boldogasszony-kiállítás is, amelynek darabjai immár visszakerültek alkotóművészeikhez. A Nemzetstratégiai Kutatóintézet pedig ez idő tájt újabb, hasonlóan nagyívű kezdeményezés előkészítésén munkálkodik. A Nemzeti Összetartozás Évének kezdetén ez másként nem is lehetne...

Varga Gabriella

„MINDENHOL HIRDETÜNK KELL, HOGY EGYEK VAGYUNK”

Idén is megtartották a hagyományos ökumenikus istentiszteletet a felső-ausztriai Linzben

A linzi magyarok minden évben január második vasárnapján tartják a keresztények egységének imnapját; katolikusok és reformátusok felváltva szervezik az istentiszteletet és hívják a közösségeket a közös imádságra. Ez év január 12-én a katolikusok voltak a házigazdák. Szabó Ernő, az erdélyi származású linzi magyar plébános osztrák plébániájának Szent Antalról elnevezett templomába hívta katolikus híveit, valamint a reformátusokat, lutheránusokat és unitáriusokat, hogy együtt imádkozzanak az egységért. A reformátusok részéről jelen volt Nagy Károly, aki hitvesével Bécsből érkezett a felső-ausztriai tartományi székhelyre. Együtt ünnepelt az egybegyűltekkel Vencser László, az ausztriai idegennyelvű pasztoráció országos igazgatója, aki a linzi egyházmegyében is irányítja az említettnek megfelelő szakosztályt. Ő egyben, eleget téve Szabó Ernő felkérésének, az eseményt igétt hirdetett.

Miután a lelkészek a katolikus egyházközösség tanácsának világi elnöke, Szabó Vera vezetésével, aki kezében magasba emelve vitte a Bibliát, az oltárhoz vonultak és elfoglalták helyüket, Szabó Ernő külön köszöntötte Nagy Károlyt, Vencser Lászlót és a különböző felekezetek jelenlévő tagjait, köztük Máthé Attila református presbitert, a helyi református közösség vezetőjét, Szabó Vera katolikus világi elnököt, Tökés Enikőt, a felső-ausztriai kultúregyesület elnökét és Pedák-Vattay Katalin tiszteletbeli konzulasszonyt férjével együtt.

Az idei imahét témájának anyagát a máltai keresztények állították össze, akik annak vezérmotívumát az Apostolok Cselekedeteiből vették: „...nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk” (28,2). Az istentisztelet alatt a jelenlévők meghallgatták az ApCsel 27,18–28,10 fejezetekben leírt, viharba került hajó történetét, amelynek utasai között volt Szent Pál apostol is, aki Rómába tartott, hogy ott megjelenjen a császár előtt. Ugyancsak részét képezte az istentiszteletnek Márk evangéliumának befejező része (16,14–20), amikor Jézus az Ő mennybemenetele előtt apostolait elküldi, hogy hirdessék az Örömhírt.

Az ünnepi szónok beszédének első részében az emberség gondolatát tárta az összegyűltek elé. Mint mondta, Isten embernek teremtett minket, de a teremtés által nem kaptuk meg az emberséget, ezt ki kell magunkban fejlesztenünk. Meghívást kaptunk ugyanis, hogy legyünk igazi emberek, valósítsuk meg életünkben az emberséges magatartást. Idézte Arany Jánost, aki így üzen: „Legnagyobb cél pedig itt a földi életben, ember lenni mindég, minden körülményben!” Ezt követően Albert Schweitzer kijelentésére utalt, aki így írt: „Embernek lenni nehéz, de másnak lenni nem érdemes.” Valóban nehéz, fejtegette tovább a gondolatokat a szónok, hiszen a koldusnak sem teljesítjük minden alkalommal a kérését vagy nem minden migránst fogadunk be és mégis emberségesek maradunk, mert a bölcsesség erényének segítségével hoztuk meg döntéseinket és ilyen esetben az emberség nem szenved csorbát.

Azon kell munkálkodnunk, hogy igazi emberek legyünk, mások felé az emberséget megvalósítsuk.

A beszéd második részében Vencser László rámutatott, hogy mi is viharos úton haladunk az egység felé. Életünk útjai a Szent Páléhoz hasonlóan tele vannak nehézségekkel, megpróbáltatásokkal. A történelem folyamán a felekezetek egymás iránti magatartása sem volt akadálytalan mentes. A *cius regio eius religio* rányomta bélyegét a kapcsolatokra. Ebben a II. Vatikáni Zsinat hozott változást. „Ma már nem olyan el-lenségesek a felekezetek egymás iránt, ma már, mint jelen esetben is, szeretettel imádkoznak együtt, örvendenek az együtt-létnek. A magyar nemzet viszont ma is megosztott. A nemzeti összetartozás évében meg kell valósítanunk az egységet. Ez ma erkölcsi parancs: legyünk mindnyájan egyek, hiszen magyarok vagyunk, függetlenül felekezeti hovatartozástól. Erre biztat az Ismerős Arcok együttes is a Nélküled című dalával: »Egy vérből valók vagyunk.« Igen, ezt kell meghallanunk, ezt kell nekünk is, ha erre alkalom adódik, énekelnünk. Tegyük félre mindent, ami szétválaszt, ami megoszt minket, és valljuk meg, hogy összetartozunk” – fogalmazott a szónok.

A harmadik és egyben utolsó részben Vencser László kiemelte, hogy amint az apostolok elmentek és hirdették az Örömhírt, nekünk is ezt kell tennünk. Otthonunkban, munkahelyünkön, mindenhol hirdetnünk kell, hogy egyek va-

gyunk. És ez legyen örömhír! Visszaemlékezett a huszonöt évvel ezelőtt elhunyt Kerny Géza néhai linzi magyar lelkészre, aki nem szűnt meg hirdetni, hogy Felső-Ausztriában nincsenek trianoni határok, itt mindenki egy és nem megosztott. És hirdessük azt az örömhírt is – folytatta a szónok –, hogy ez év szeptember 13. és 20. között Budapesten Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus lesz. A világ népeinek nagy ünnepe ez, de a magyar nép a házigazda. Alkalom nyílik arra, hogy megmutas-

Vencser László: „Az egység megvalósítása erkölcsi parancs”

sa népünk a magyar vendégszeretetet, megmutassa a világnak, hogy a magyarok ragaszkodnak keresztény hagyományukhoz, hogy a magyarok őrzik Szent István örökségét, hisznek Istenben, jól lehet ezt a hitet a szekularizáció kissé megtépázta.

Bízunk az egységben, tegyünk érte, hiszen csak így van értelme az imánnak, így lesz gyümölcsöző a Krisztus-hívők közös imája. (Szerk.)

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK AZ EURÓPAI DIASZPÓRÁBAN

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, London, W5 4EA. Tel./Fax: +44-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com. Honlap: www.magyardokumentumok.co.uk; Facebookon a *Katolikus szentmisék Londonban* cím alatt. Misézohelyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien. Tel.: +43-1/526 49 72; fax: +43-1/526 49 72 25. E-mail: bmke@katolikus.at. Honlap: www.katolikus.at. Misézohelyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1. (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor. Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leesdorfer Hauptstr. 74., 2500-Baden.

Bécs, Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: +43-1/3191403-18. E-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com. Honlap: www.pazmaneum.katolikus.hu. Előesti szentmise: szombatoként 17.00-kor.

Burgenland/Alsóőr: Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: +43-3352/34108. Misézohelyek: Alsóőr: Ft. Gáspár Adalbert, vasárnaponként 9.45-kor. Felsőőr: Ft. Gáspár Adalbert, vasárnaponként 8.30-kor. Felsőpulya: Ft. Lehmer Hannes, hó 1. vasárnapján 8.45-kor. Középpulya: Ft. Ghinari Johann, hó 1. és 3. vasárnapján 18/19 órákor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt. E-mail: laszlo.pal@martinus.at.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: +43-316/6821 2421, otto.molnar@laposte.net és Ft. Holló István, tel.: +43-676/8742 6711, istvan.hollo@graz-seckau.at. Szentmise minden vasárnap 17.00-kor, Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: +49-711/236-9190, fax: +49-711/236-7393. E-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de. Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de. Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: +49-731/3996-6306, mobil: +49-1575-3701412, mtibor1960@gmail.com. Misézohelyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttingen.

Würzburgi Egyházmegye: Ft. Dr. Kocsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: +49-931/3866-2530, fax: +49-931/3866-2599. Misézohely: Würzburg.

NORVÉGIA
www.nufu.no/makao

OLASZORSZÁG
Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Rom a, tel.: +39/06 6574 2834, mobil: +39/348 79 52 165, italiamissiohu@gmail.com. Misézohelyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santa Maria del Suffragio (Via Giulia) – I-00186 Roma (kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino, Firenze.

SVÁJC

Zürich: Ft. Varga Péter, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: +41-44/36 23 303. E-mail: peter.varga@mail.ch, iroda@magyarmisszio.hu. Misézohelyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon- Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf és Lausanne: Genfben minden hónap első és harmadik vasárnapján, 10.30 órákor, a Cointtrin-i kápolnában, Chemin du Ruisseau 36, CH-1216 Cointtrin GE; +41 22 791 04 58. Lausanneban a genfi vasárnapi szentmiséket megelőző szombaton, 18:00 órákor, a Servan kápolnában, Chemin Eugene-Grasset 12, CH-1006 Lausanne; +41 76 483 73 94.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen, info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch.

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: +41/7651-85440. Honlap: www.ungarnmission.ch. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

Berlin és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye: Hamburgban: Ft. Rasztovecz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg. Tel.: +49-40/25 077 83. Misézohelyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen.

Kölni Főegyházmegye és Aachen: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: +49-221/ 33 778 517. Honlap: www.ungarnzentrum.de. Misézohelyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen.

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: +49-69/24-79-5021, +49-69/24-79-5022, fax: +49-69/97-78-2684. E-mail: pal.takacs@magyarkatolikusok-frankfurt.de. Honlap: www.magyarkatolikusok-frankfurt.de. Misézohelyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen.

München-Freisingi Főegyházmegye: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyház-közösség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: +49-89/2137-4230, fax: +49-89/2137-4234. Ungarische-Gemeinde.muenchen@eomuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kiségitő: Ft. Buchmüller István ny. plébános. Misézohelyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut, Bad Tölz.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: +49-251/932-57-288. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de. Honlap: sites.google.com/site/magyarkatolikusmisszio, www.facebook.com/ungmis. Misézohelyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück.

Passau Egyházmegye: Ft. Kovács János, D-84375 Kirchdorf am Inn, tel.: +49-85/712-332. Magyar Missio Passau. E-mail: info@magyar-missio-passau.de. Honlap: www.magyar-missio-passau.de.

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: +49-711/236-9190, fax: +49-711/236-7393. E-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de. Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de. Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: +49-731/3996-6306, mobil: +49-1575-3701412, mtibor1960@gmail.com. Misézohelyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttingen.

Wüzburgi Egyházmegye: Ft. Dr. Kocsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: +49-931/3866-2530, fax: +49-931/3866-2599. Misézohely: Würzburg.

NORVÉGIA
www.nufu.no/makao

OLASZORSZÁG
Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Rom a, tel.: +39/06 6574 2834, mobil: +39/348 79 52 165, italiamissiohu@gmail.com. Misézohelyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santa Maria del Suffragio (Via Giulia) – I-00186 Roma (kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino, Firenze.

SVÁJC
Zürich: Ft. Varga Péter, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: +41-44/36 23 303. E-mail: peter.varga@mail.ch, iroda@magyarmisszio.hu. Misézohelyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon- Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf és Lausanne: Genfben minden hónap első és harmadik vasárnapján, 10.30 órákor, a Cointtrin-i kápolnában, Chemin du Ruisseau 36, CH-1216 Cointtrin GE; +41 22 791 04 58. Lausanneban a genfi vasárnapi szentmiséket megelőző szombaton, 18:00 órákor, a Servan kápolnában, Chemin Eugene-Grasset 12, CH-1006 Lausanne; +41 76 483 73 94.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen, info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch.

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: +41/7651-85440. Honlap: www.ungarnmission.ch. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

Berlin és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye: Hamburgban: Ft. Rasztovecz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg. Tel.: +49-40/25 077 83. Misézohelyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen.

Kölni Főegyházmegye és Aachen: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: +49-221/ 33 778 517. Honlap: www.ungarnzentrum.de. Misézohelyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen.

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: +49-69/24-79-5021, +49-69/24-79-5022, fax: +49-69/97-78-2684. E-mail: pal.takacs@magyarkatolikusok-frankfurt.de. Honlap: www.magyarkatolikusok-frankfurt.de. Misézohelyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen.

München-Freisingi Főegyházmegye: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyház-közösség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: +49-89/2137-4230, fax: +49-89/2137-4234. Ungarische-Gemeinde.muenchen@eomuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kiségitő: Ft. Buchmüller István ny. plébános. Misézohelyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut, Bad Tölz.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: +49-251/932-57-288. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de. Honlap: sites.google.com/site/magyarkatolikusmisszio, www.facebook.com/ungmis. Misézohelyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück.

Passau Egyházmegye: Ft. Kovács János, D-84375 Kirchdorf am Inn, tel.: +49-85/712-332. Magyar Missio Passau. E-mail: info@magyar-missio-passau.de. Honlap: www.magyar-missio-passau.de.

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: +49-711/236-9190, fax: +49-711/236-7393. E-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de. Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de. Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: +49-731/3996-6306, mobil: +49-1575-3701412, mtibor1960@gmail.com. Misézohelyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttingen.

Wüzburgi Egyházmegye: Ft. Dr. Kocsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: +49-931/3866-2530, fax: +49-931/3866-2599. Misézohely: Würzburg.

NORVÉGIA
www.nufu.no/makao

OLASZORSZÁG
Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Rom a, tel.: +39/06 6574 2834, mobil: +39/348 79 52 165, italiamissiohu@gmail.com. Misézohelyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santa Maria del Suffragio (Via Giulia) – I-00186 Roma (kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino, Firenze.

SVÁJC
Zürich: Ft. Varga Péter, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: +41-44/36 23 303. E-mail: peter.varga@mail.ch, iroda@magyarmisszio.hu. Misézohelyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon- Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf és Lausanne: Genfben minden hónap első és harmadik vasárnapján, 10.30 órákor, a Cointtrin-i kápolnában, Chemin du Ruisseau 36, CH-1216 Cointtrin GE; +41 22 791 04 58. Lausanneban a genfi vasárnapi szentmiséket megelőző szombaton, 18:00 órákor, a Servan kápolnában, Chemin Eugene-Grasset 12, CH-1006 Lausanne; +41 76 483 73 94.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen, info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch.

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: +41/7651-85440. Honlap: www.ungarnmission.ch. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK Külföldi Magyar Lelekipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5-7., tel./fax: +36-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu; honlap: www.katolikus.hu/miserend

ÚJ MAGÁNSZEMÉLY-ELŐFIZETŐK FIGYELMÉBE:

AJÁNDÉK-CD!

Rendelje meg 2020-ra változatlan áron (20 EUR/év, 6000 HUF/év) az *Életünk* újságot és mi megajándékozunk Önt a *Csiksomlyói búcsús énekek, Mária-énekek* című CD-vel!

Bankszámlaszám külföldi előfizetőknek (EUR):
MISSZIÓ MÉDIA, OTP BANK
IBAN: HU91 1176 3165 1835 9880 0000 0000
SWIFT (BIC) azonosító: OTPVHUHB

Bankszámlaszám magyarországi előfizetőknek (HUF):
MISSZIÓ MÉDIA, OTP Bank
11716008-22526564

E-mailcím, amelyre az Ön nevét és postacímét várjuk: eletunkujzag@gmail.com

Csatlakozzon hozzánk, hogy tudjunk egymásról és erősítsük egymást a Nemzeti Összetartozás Évében!

RÉGI ELŐFIZETŐK FIGYELMÉBE: AJÁNDÉKOZZON ÚJSÁGMEGRENDELÉST!

Ajándékozzon *Életünk*-előfizetést rokonainak, barátainak, ismerőseinek, egykori iskolájának, bármilyen intézménynek vagy civil szervezetnek, amely közel áll Önhöz.

Bankszámlaszám külföldi előfizetőknek (EUR):
MISSZIÓ MÉDIA, OTP BANK
IBAN: HU91 1176 3165 1835 9880 0000 0000
SWIFT (BIC) azonosító: OTPVHUHB

Bankszámlaszám magyarországi előfizetőknek (HUF):
MISSZIÓ MÉDIA, OTP Bank
11716008-22526564

E-mailcím, amelyre a megajándékozott személy/intézmény nevét és postacímét várjuk: eletunkujzag@gmail.com

Legyen a segítségünkre abban, hogy a Nemzeti Összetartozás Évében a nagy múltú, 52. évfolyamában járó *Életünk* a diaszpóra egyetlen nyomtatott magyar katolikus lapjaként információforrássá maradjon, erősítsen bennünket és képviselje keresztény értékeinket szerte a világban!

Köszönjük, hogy újságelőfizetést ajándékozott

- Danes Rózsa Torontóból Simon Zsuzsának Erdélybe;
- Ján Wechter Ausztriából a CSEMADOK Palásti Alapszervezetének;
- Molnár Ottó Ausztriából a Nagybeckereki Püspöki Hivatalnak és
- Vencser László Ausztriából a gyulafehérvári Gróf Majláth Gusztáv Károly Római Katolikus Teológiai Liceumnak, a Gyulafehérvári Hit-tudományi Főiskolának, a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem Római Katolikus Teológia Karának, a római Collegium Germanicum et Hungaricum Magyar rekreációjának, a csiksomlyói Jakab Antal Háznak és Gyergyó-széken Vencser Sándor, Orosz Erzsébet és Bíró András magánszemélyeknek.

Jótekingy cselekedetüket a Jóisten fizesse!

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN!

Apróhirdetés:

Keret, fénykép nélkül: 30 HUF vagy 0,10 EUR/betű
Keret: 3000 HUF vagy 10 EUR
Fénykép: 6000 HUF vagy 20 EUR
Többzsöri hirdetés esetén kedvezmény.

Nagyhirdetés és PR-cikk:

Teljes oldal: 300 e HUF vagy 1000 EUR
Féloldal: 200 e HUF vagy 650 EUR
Negyedoldal: 100 e HUF vagy 300 EUR
Többzsöri hirdetés esetén kedvezmény.

Lapunk megjelenését a Bethlen Gábor Alap támogatta.

ÉLETÜNK

Az európai magyar katolikusok lapja

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

MISSZIÓ MÉDIA
H-1165 Budapest, Zsemlekes út 25. A. I. 5.
Telefon: +36 70 635 7064
E-mail: eletunkujzag@gmail.com
www.facebook.com/eletunkujzag

Felelős kiadó és főszerkesztő: Varga Gabriella

Felelős szerkesztő: Vencser László
Szakértő-tanácsadó:
Sajgó Szabolcs SJ, Varga János
Munkatársak: Hiba György SJ, Kovács Péter, Szabó Ferenc SJ, Vincze András

ELŐFIZETÉS:

a helyi magyar lelkeszségeken keresztül, vagy egyénileg

1 példány ára: 2 EUR / 600 HUF
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR / 6000 HUF
Tengertúlra: US\$ 60/év

BANKSZÁMLÁINK:

EUR
IBAN HU91 1176 3165 1835 9880 0000 0000
BIC/SWIFT: OTPVHUHB

HUF
OTP Bank 11716008-22526564
IBAN HU03 1171 6008 2252 6564 0000 0000
BIC/SWIFT: OTPVHUHB

Nyomdai előkészítés:
Éber Tamás

Nyomtatás:
Micropress Kft.
H-3434 Mályi, Kistokaji út 5.

HÍREK – ESEMÉNYEK

KISS-RIGÓ LÁSZLÓ PÜSPÖK KAPTA A DUNA-DÍJAT

Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök vehette át 2019. decemberben a Duna Televízió által alapított, nyolcadik alkalommal odaítélt Duna-díjat. Az elismerést Semjén Zsolt nemzetpolitikáért, egyházügyekért és nemzetiségekért felelős miniszterelnök-helyettes, valamint Dobos Menyhért, a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zrt. vezérigazgatója adta át Budapesten. Az ünnepségen Semjén Zsolt emlékeztetett, hogy a kitüntetést az alapítók szándéka szerint azok kaphatják, akik sokat tettek a nemzet megmaradásáért, a magyarság összetartozásáért. Kiss-Rigó Lászlóra ez különösen igaz – állapította meg. Ismertette, hogy a püspökre két szent volt nagy hatással: Teréz anya és Karol Wojtyła, az egykori II. János Pál pápa. Gyermekként Kalkuttában is járt katolikus iskolába, és ott rendszeresen

segített Teréz anyának, akitől megtanulta, hogy a segítségnyújtást a saját környezetben kell elkezdni. Kiss-Rigó László és Karol Wojtyła egyaránt úgy gondolja, hogy a sportnak az embert kell szolgálnia, a futball terápia lehet – fűzte hozzá a miniszterelnök-helyettes. Szavai szerint a püspök „élete imádság és tett”. Teológusként tudja, hogy „a Gondviselés nemcsak égi hazát készített számunkra, hanem földi hazát is ajándékoz nekünk”. „A kis Tisza partjáról is nagyon nagy hálaival köszönöm meg a nagy Duna-díjat” – fogalmazott Kiss-Rigó László, és bejelentette, hogy a díjjal járó összeget jótékony célra ajánlja fel: felét a közmédia Jónak lenni jó! adventi kampányának támogatására, felét pedig a gyimesfelsőlaki plébánia közösségi házána befelérésére adományozza. (KDNP)

ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELET A SVÉDORSZÁGI LJUNGBYBAN

„Erős vár a mi Istenünk! Dicséretesek a Jézus Krisztus! Áldás, békesség!” – hangzott a három történelmi egyház köszöntése a svédországi Ljungbyban, ahol a Szent Istvánról elnevezett római katolikus templomban Vaslabán Csaba katolikus plébános, premontrei szerzetes és Pöcze István evangélikus lelkész közösen tartottak ökumenikus istentiszteletet január 12-én. A zsúfolásig megtelt templomban az egybegyűltek megélhették, hogy a széttöredezett egyház egymás felé való útkeresése és közeledése a gyülekezetek közösségében ölt testet. A közös hitvallások, imádságok és énekek minden különbséget kibékítve tette testvéri közösséggé a résztvevőket.

Az emberi kapcsolatok és az egymás iránti bizalom erősödött a másik megismerése által. Az istentiszteletet követő agapén a kávé és sütemény melletti kötetlen beszélgetésekben felszínre került, hogy nemcsak hittünk és reményünk nyugszik közös alapokon, de közösek a gondjaink is. A szekularizáció, az értékek devalválódása és relativizálódása, a fiatalok megszólítása minden felekezet számára nagy kihívást jelent. A nyugati diaszpóra gyülekezeteiben mindezt tetézi, hogy a harmadik-negyedik generációnál meggyengül, sok esetben el is tűnik a magyar identitás. Ezért kiemelkedő a jelentőségük az ilyen alkalmaknak. (korosiprogram.hu)

HÁROMSZÉK LINZBEN

A Linzi Magyar Római Katolikus Lelkészség és a Jakab Antal Keresztény Kör közös meghívására a felső-ausztriai tartomány székhelyére látogatott december közepén Bálint Olga, a kézdívásárhelyi Szentkereszt Stephanie Egyesület elnöke. A háromszéki szervezet fogvatékosokkal élő gyermek, fiatal és felnőtt gondozottjai újrahasznosított anyagokból készítenek egyedi székely kézművestermékeket, amelyeket december 14-én és 15-én Linzben is megtekinthettek az érdeklődők a Jó Pásztor-templomban rendezett kiállítások keretében. Az *Aki kincset keres, találja meg!* című tárlatra és pódiumbeszélgetésre szombaton a közösség karácsonyi ünnepe keretében, *A mi karácsonyunk* című bemutató rendezvényre pedig vasárnap a szentmise után került sor. Mindkét alkalommal Szabó Ernő plébános mondott köszöntőt, a kiállításokat Vencser László méltatta és a műsorokat Varga Gabriella vezette. A kiállított termékek – többségükben használati tárgyak – szépsége és változatossága magával ragadta a linzi és környékbeli magyarokat, a szervezet Bálint Olga által ismertett tevékenysége pedig mindenkit igen mélyen megérintett.

Öröm vasárnapja lévén szentbeszédében Vencser László ezt a kérdést tette fel: „*Memyre tudunk igazán örülni, tudunk-e a kis dolgoknak, kis sikereknek is örülni? Tudunk-e örülni az egészségnek, a meleg lakásnak, az ételnek, amit asztalunkra teszünk, vagy olyan magasra tettük a mércét, hogy annak el nem érése állandó szomorúságban, gyötrelemben tart?*” Próbáljunk örülni a kevésnek is – hangsúlyozta. Az evangé-

liumhoz kapcsolódva kifejezte reményét, hogy a jövőben is lesznek fiatalok, akik vállalják a papi szolgálatot és Keresztelő Jánoshoz hasonlóan hirdetik az Örömhírt, valamint szülők és nagyszülők is lesznek, akik gyermekeiknek, unokáiknak továbbadják a hitet, a keresztény értékekhez való ragaszkodás tudatát. Bálint Olga elnök asszony nagy lehetőségnek tartotta, hogy munkájuk híre és eredménye a messzi Kézdívásárhelyről Felső-Ausztriába is eljuthatott, köszönte a budapesti Nemzetpolitikai Államtitkárságnak és a Bethlen Gábor Alapnak, hogy támogatása révén ezt lehetővé tette. A program a Külhoni Magyar Gyerekek Éve keretében valósult meg és a Linzi Egyházmegye Osthilfe Segélyalapja is támogatta. (VG)

GENFI EGYSÉGSZIMBÓLUM

Február 29-én Genfben a protestáns Szent Péter-székesegyházban katolikus szentmisét celebrálnak. Amióta a reformáció 1536-ban megnyerte magának a várost, ez az első alkalom, hogy katolikus istentiszteletet tartanak ezen a helyszínen. Kurt Koch bíboros, a Keresztény Egység Előmozdításának Pápai Tanácsa elnöke az eseményt „az egység kiemelkedő szimbólumának” nevezte. (romkat.ro)

INGYENES ÉS KEDVEZMÉNYES LELKI ÉS KULTURÁLIS PROGRAMOK

**Regisztráljon most:
IEC2020.HU**

www.iec2020.hu

 nek2020

 nek2020budapest

**SZEPTEMBER 13.
PUSKÁS ARÉNA**
15⁰⁰ Nyitó szentmise
elsőáldozással

**SZEPTEMBER 14-18.
HUNGEXPO 08⁰⁰ – 15³⁰**
Tanúságtételek, szentmisék,
fakultációk

**SZEPTEMBER 17.
SZENT ISTVÁN-BAZILIKA**
Közösségek
szentségimádása

**SZEPTEMBER 18.
PAPP LÁSZLÓ SPORTARÉNA**
17⁰⁰ Forráspont
ifjúsági est

**SZEPTEMBER 19.
KOSSUTH TÉR**
17⁰⁰ Szentmise

ÉS
Eucharisztikus gyertyás
körmenet a Hősök teréig

**SZEPTEMBER 20.
HŐSÖK TERE 11⁰⁰**
„Statio Orbis” Ünnepi zárómise